

Komandi partur:

Komandi partur verður eisini úr Norðurstreymoy, nevniliga um Onnu Mari Olsen úr Saksun.

HETTA VAR FARTURIN MILLUM NES OG HAVNINA, SUM SÁMAL GREIÐIR FRÁ. HETTA ER BÁTURIN HJA TEIMUM HJA JØRGEN Á NESI

T.F. THOMSEN SIGLDI Á LAND Á EYSTNESI

til bátin. Og nú brestir hann á við herviligum kavaroki. Ringt strekki var at fara av Havnini inn á Nes, men ilt var at steðgað, tí eg hevði keypt bæði eitt og annað fyri prestafólkin. Og vit fóru. Væl bar til um Hólmin, men hiðani frá var ikki klárt, landsynningur eystan, og eingin var kumpassin. Ein var á bátinum, sum so fegin vildi stýra. Hann segði seg betri kunna kenna vindin á andlitið, vit vildu hava hann í nakkan. Men nú verða triggjar árar í tí eina borðinum og bert tvær í hinum. Vit róðu leingi. Eg sat frammarlaga á toftubekki. Knappliga síggi eg brot frammanfyri, nú eru tað Flesjarnar sum koma undan, og vit kundu ikki raka Eystnes. Ætlanin var at hava vindin í nakkan. Ein gamal maður rópar nú: »Vendið í hast!«

Aftur á óslættan sjógv. Tá sigur gamli maðurin: »Hoyr tú. Lítl mín, kanst tú siga mær, hvussu báturin skal venda?« Eg svaraði: »Ja, um tit atlíða míni ráð, so skal eg siga tykkum«. Og tað varð gjørt. Vit nærkaðust nú móti Líðini heiman fyri Eystnes, sjógvurin var nú stillur, og báturin gongur fyri fullari ferð. Tá heldur hin gamli fyri: »Onkuntið fer tú at duga at flóta á vatninum!«

Vit koma til Nes í øllum góðum, og har vóru øll fólkin uppi. Morgunin eftir fór eg at vita, um alt var í leypinum, sum skuldi vera. »Ja«, sigur frúan, »her er ikke meget borte, saa alt er i den fineste Orden.«

Á Krossmessu 2. mai fór eg av Nesi aftur til á Miðgerði.

Seinna koma Sámali var Paulina Regina f. 1854, ið eisini var kend og gitin fyri sína reiðiligu ferð í allar mátar.

Best man vera sum er

Hann ið hevði hesa samrøðu við Sámal er bert skrivaður J.D.J. í Dimmalætting. Hann

hevur okkurt ískoyti, og skulu vera endurgivin nøkur brot:

Í 43 ár hevur hesin gamli maður verið bóndi á Kjalnesi. Umframt at hava ræktað sitt bóndastarv á so frálíkan hátt, sum hugsast kann, hevur hann í 75 ár verið handilsmaður, fyrst á Tanganum (somu hús sum Marius Thomsen keypti) síðan úti á Kjalnesi. At Sámal soleiðis, fyri uttan at vera ein tann elsti maður í Føroyum, er hann ivaleyst eisini tann elsti handilsmaður her á landi. Og enn gongur hann sjálvur í krambúðini og ekspederar fólk, ið vilja keypa.

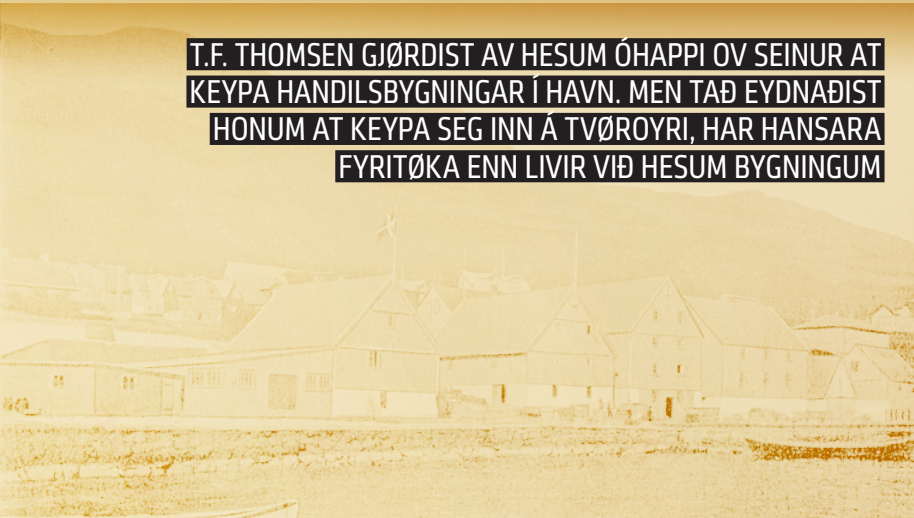
Fyrr í tíðini var ofta tikið til, at vána seyður gekk á Kjalnesi og Oyrareingjum. Men nú man neyvan finnast betri seyður enn Oyra-reingjar- og Kjalnesseyðurin.

Eftir at hava fingið so nógv at vita, komi eg av óvart at spyrja, hvat hesi gomlu meina um politisku støðuna í Føroyum. »Og tegi við tær, lítli mín« halda bæði í munnin á hvørjum øðrum, »tað er einki um at tala, best man vera sum er! So hava vit hildið alla okkara tíð, og so leingi, sum vit orka vilja vit geva okkara atkvøðu fyri hesari áskoðan: Best man vera sum er.«

Merkismaður

Í minningarorðunum, tá ið Sámal doyði í 1935 varð m.a. sagt:

Av røttum kann sigast um Sámal, at hann var ein merkismaður. At tosa við hann var altíð stuttligt og forvitnisligt. Hann var ógvuliga væl inni í øllum viðurskiftum, var hátt mentaður maður, og tað besta honum dámdi, var at siga frá hendingum og tilburðum frá svunnum tíðum. Um vetrarkvøldini plagdi hópur av ungum dreingjum at vitja inn á gólvið hjá Sámali fyri at lurta eftir hansara frásøgnum. Sum góður føroyingur var Sámal allar dagar trúgvur sambandsmaður.

T.F. THOMSEN GJØRDIÐ AV HESUM ÓHAPPI OV SEINUR AT KEYPA HANDILSBYGNINGAR Í HAVN. MEN TAÐ EYDNAÐIST HONUM AT KEYPA SEG INN Á TVØROYRI, HAR HANSARA FYRITØKA ENN LIVIR VIÐ HESUM BYGNINGUM

JENS MOHR AUGUSTINUSSEN VAR ABBA-SONUR SÁMAL. HANN FÓRST VIÐ ALDUNI Í 1940. HER ER HANN SAMAN VIÐ KONUNI MARGRETHU

Ættin hjá Sámali

Sum vituligt er fekk Sámal við seks børnum nógv eftirkomarar, summir nokk so kendir. Tað ber ikki til at greina ættina út í æsir, so her verða bert tikin onkur tilvildarlig brot burtur úr.

Sámal var fyrst giftur við Súsannu Jensdóttir (1843-1878) úr Kollafirði. Tey áttu seks døtur, og frá teimum er komin ein stór ætt.

Tær vóru:

a. Súsanna Malena f. 1862.

b. Johanna Samulina (1866-1951).

Hon giftist við Hans Petur Hansen (1867-1939) á Strondum.

Tey finga børnini

Súsanna Maria (1892-1899),

Niels Jacob Frederik Hansen (1894-

1965),

Louisa Sofía (1898-1980), giftist við

Sofus Christian Jensen á Strondum

(1897-1953).

Millum hennara børn vóru Jógván

Jensen, leiðari á skattadeildini, Sanna

Maria (1925-1984), sum giftist til

Kollafjarðar við Jens Hendrik Djurhuus,

Kirsten (1927-2008), sum giftist við

Jeffri Henriksen

Samuel Sofus Martin Bernhard (1901-

1969)

c. Jensina Christina f. 1869

d. Bernina (1872-1900). Giftist við Poul

Knút Hammer á Toftum.

Tey finga børnini

Michael (1893-1916).

Súsanna Samuelina f. 1895. Hon giftist

við Johannes Joensen í Kollafirði. Tey

fingu fyra børn. Elstur var ein ógvuliga

kendur kollfirðingur, Jákup Vensil, sum

giftist við Borghild, kalla Gugga, dóttir

Christian Holm Joensen.

Christianna

e. Poulina (1874-1947). Hon giftist

við Óla Johan Augustinussen. Tey finga

átta børn, og nógv sum Augustinussen

munnu vera ættað frá teimum. Elsta

barnið hjá teimum var Petur Jens Mohr

f. 1896. Hann gekk burtur við Alduni í

juli 1940. Hon var fyrsta føroyska skipið

sum vit mistu av krígsávum undir seinna

heimsbardaga. Jens var skipari. Kona

hansara var Margretha, og eftir sótu

fimm børn. Við Alduni vóru seks mans,

allir úr Vági.

Olivia Poulina Maria f. 1907 giftist við

Jacob Andreas Arge í Havn

f. Louisa (1876-1954), giftist við

Thomas Michael Weyhe (1880-1966) í

Vági.